

ΠΕΡΙ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ.

—ο—

πολλάκις τὴν δυσμένειαν αὐτοῦ, καὶ ποτε θήρουν τὰς ψέλους τῶν παραθύρων του, ὁ δὲ σωτὴρ ἐκεῖνος τῆς πατρίδος ἠναγκάσθη νὰ ἐχυρώσῃ διὰ σιδηρῶν κλειδῶν τὴν οἰκίαν του ἵνα προλάβῃ τὴν ἐπανάληψιν τοιοῦτων προσβολῶν, καὶ ἔλαγε μίαν τῶν ἡμερῶν εἰς τὸν οἶκον του Ποτζον Διεόργον, τὸν πρέσβυν τῆς Ῥωσίας· ἀποῖα διαφορά μεταξύ τῆς δημοτικότητος ἣν ἀπῆλκυται μετὰ τὴν ἐν Οὐατερλόω νίκην, μεταξύ τῆς θριαμβικῆς ἐν Λονδίνῳ εἰσοδοῦ μου τῷ 1815 καὶ τῆς δυσμενείας ἣν ἐπιδεικνύει σήμερον πρὸς ἐμὲ ὁ λαός! »

Πῶς ἐπολιτεύθη ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα, εἶναι γνωστὸν. Ἀποταλαίει τῷ 1826 εἰς Πετροῦπολιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κάνιγκος, ἔθηκε τὸς βάραις τῆς ὑπὲρ ἡμῶν μεσαλαβήσεως τῶν δυνάμεων· ἔπειτα δὲ ἐδυσφόρησεν ὡπιοῦν δια τὴν ἐν Νευαρίνῳ ναυμαχίαν. Ἡ ἀντίφασις αὕτη ἐνυπάρχει ἄλλως καθ' ἑλὴν τὴν διαγωγὴν τῆς δύσεως ὡς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία συμπαθεῖσι πρὸς τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς ἀνατολῆς, εἶναι ἀνεμφιστέητον, καὶ τὴν συμπάθειαν αὐτῶν καταδειξαν ἐμπράκτως· δὲν φαίνονται ὁμῶς λαβῶσθαι ἐτι τὴν πεποιθῆσιν ὅτι οἱ λαοὶ οὗτοι δύνανται νὰ συγκροτήσωσι κράτος ἐν μέγα καὶ ἰσχυρόν· ὅθεν ἀγωνίζονται νὰ συμβιβάσωσι τὴν ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν προστασίαν, μὲ τὴν διατήρησιν τῶν καθεστώτων. Ἀλλὰ συμβιβάζονται ἄρα γὰρ τὰ δύο ταῦτα θέματα; δὲν ἀποκλείονται μᾶλλον· ῥιζιδόν; ἡ ἐνίσχυσις τῶν χριστιανῶν δὲν εἶναι ὁ θάνατος τῶν καθεστώτων; καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν καθεστώτων δὲν εἶναι ὁ θάνατος τῶν χριστιανῶν;

Ὁ Λόρδος Οὐέλλινγκτόν ἀπέθανε τὸ 1852 ἔτος, πλήρης ἡμερῶν καὶ δόξης. Ἐνομίσαμεν δὲ ἔχι ἄξιον νὰ σκιαγραφήσωμεν τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. Ἐν αὐτῷ κατὰ μέγα μέρος συγκεφαλαιούται ὁπῶς εἶπεν καὶ προσωποποιεῖται ὁ ὅλος χαρακτὴρ τοῦ τελευταίου μεγάλου ἀγῶνος ἐν διεξήγῃ ἡ Εὐρώπη. Μετὰ τὸς ἀκοντὰς ἐτῶν εἰρήνης, πολυειδῶς ὑπὸ τοῦ ὕψιστου εὐλογηθεῖσαν, εὐρισκόμεθα, ὡς φαίνεται, εἰς τὰς παλαιάς· ἀγῶνας· νέου ἐπίσης κολοσσίου. Πρόκειται καὶ αὐθὺς νὰ παλαιώσωσιν, ὡς ἄλλοτε, δύο δυνάμεις πρωτεύουσιν, ἡ μὲν κατὰ θάλασσαν, ἡ δὲ κατὰ γῆν. Δικαιούμεθα ἄρα γὰρ ἐκ τῆς κατ' ἐπιφάνειαν τούτης ὁμοιότητος τῶν περιστάσεων, νὰ κρίνωμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων; Ἄν ἡ Πρώσια, ἐν τοῖς ἀνεξερευνήτοις αὐτῆς κρίμασιν, ἐπιτρέψῃ φοβεράν τινα μεταξύ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου σύρραξιν, ἡ Πρώσια πάλιν μόνη γινώσκει ὁποῖον ἔσται τὸ τέλος τῆς πάλης ταύτης. Τὸ καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν, δὲν ἔχομεν εἰμὴ νὰ ὑψώσωμεν πρὸς τὸν παντοδύναμον Θεὸν χεῖρας ἱκετίδας, ἵνα, ἐν τῇ ἀγαθότητι αὐτοῦ, χειρὶ αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς συνέσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἀφουσαν πρὸς κατὰστασιν πραγμάτων ἱκανὴν νὰ συμβιβάσῃ μὲν ἅπαντα τὰ συμφέροντα, νὰ προλάβῃ δὲ μεγάλαν συμφορὰν.

Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ἤδη μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους (Φυλλάδ. ΠΔ.) ἐγράψαμεν περὶ αἰμοπλοίας, οὐχὶ διὰ νὰ πείσωμέν τινα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως ἑλληνικῶν πυρασκάρων, διότι τοῦτο καὶ τυρῶ δῆλον, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποδείξωμεν καὶ διὰ παρδείγματων καὶ δι' ἀριθμῶν ὅτι, ἐάν τὴν σύστασιν ταυτην ἀνεχάιτισαν φόβοι ζήμιας, οἱ φόβοι οὗτοι ἦσαν ἀβάτημα. Ἐγράψαμεν προτέτι διὰ νὰ στιγματίσωμεν τὴν ἀξιοκατάκριτον ἀδιαφορίαν μεθ' ἧς ἐλεωρήθη παρ' ἡμῖν τὸ περὶ ἐγχωρίας αἰμοπλοίας ζήτημα, τοσοῦτον καίριον διὰ τε τὰ ὕλικά συμφέροντα καὶ τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν ἡμῶν.

Τρεῖς μῆνας μετὰ ταῦτα, προκέρυξις ἐκδοθεῖσα ἐν Πάτρει καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν γνωστοτέρων κτηματιῶν καὶ ἐμπόρων, διέδωκε τὴν χαρμόσυνον ἀγγελίαν ὅτι συνιστᾶται ἐπὶ τέλους συγκοινωνία δι' ἑλληνικῶν αἰμοπλοίων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ δύναμις δὲν θέλουσι βεβαίως ἐραδύνει νὰ αὐξηθῶσι, διὰ νὰ ἐπαρκέσωσι καὶ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀνάγκας.

Ἡ ἀγγελία αὕτη, μόλις δημοσιευθεῖσα, ἔτυχεν ἐν γενεῇ προθυμοτάτης ὑποδοχῆς καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἡ Κυβέρνησεως καθάρως τὴν ἐπιχειρήσιν διὰ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ νὰ συνδράμῃ καὶ διὰ μετοχῶν τὴν ἐταιρίαν.

Καθ' ἃ γνωρίζομεν, ἐντὸς ὀλίγου συμπληροῦται ὁ ὁρισθεὶς ἀριθμὸς τῶν μετοχῶν καὶ γίνεται ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως· ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπεκταθῶσι τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ νὰ θεραπεύσωμεν συγχρόνως τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν δεικνύοντες, ὅτι εἰ καὶ πτωχοὶ καὶ μικρὸν Κράτος οἰκοῦντες, ἀσπαζόμεθα προθύμως πάντα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πολιτισμὸν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἀνάγκη νὰ συντρέξωσιν οἱ πανταχοῦ εὐποροὶ ὁμογενεῖς. Ἀποτεινόμεθα δὲ ἰδίως πρὸς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, οἵτινες σκοπὸν εἶχον ἐσχάτως νὰ τιμῶσι τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἀνυψοῦντες αὐτὴν εἰς αἰμοπλοία· οἱ φιλοπάτριδες οὗτοι ὁμογενεῖς ἐννοοῦσι κάλλιον ἡμῶν ὅτι ἡ συνένωσις τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν μετὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐνεργουμένης, θέλει περιποιησὶ εἰς μὲν τοὺς μετόχους πλειοτέρας ὠφελείας, εἰς δὲ τὸ ἔθνος πλειοτέραν ὑπόληψιν.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

—ο—

Μεταξὺ τῶν μέσων, ὅσα σκοπίμως καὶ ἀποτελεσματικῶς συνετέλεσαν εἰς τὴν ἑθνικὴν καὶ ὕλικὴν προαγωγὴν λαοῦ τινος, εἶναι ἀναντιφρότως καὶ ἐν αὐτῷ ἀποκατάστασις εὐχερῶν συγκοινωνίας μέσων· ἡ δὲ διὰ θαλάσσης αἰμοπλοία πολυπλασιαζούσα καὶ συντηροῦσα τὰς μεταξύ τῶν διαφόρων μερῶν κράτους τινὸς ἐμπορικὰς σχέσεις, ἐν τῇ ὁργῳς Ἑλληνικῇ κοινῳνίᾳ, κατήντησεν ἀνάγκη ἐπαισθητὴ καὶ ἀναπόφευκτος. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν διὰ τὴν γεωγραφικὴν τῆς

